Mùa hè dâng Ph□t đóa sen, Đã m□c lên gi□a bùn đen cõi ng□□i

Bao nhiêu phi□n mu□n l□ng r□i, H□□ng th□m t□a d□□i m□t tr□i trinh nguyên

Đóa sen dâng Phật

Mùa hè dâng Phật đóa sen
Đã mọc lên giữa bùn đen cõi người
Bao nhiêu phiền muộn lắng rồi
Hương thơm tỏa dưới mặt trời trinh nguyên
Nắng mưa là mối lương duyên
Tấm thân tứ đại và miền vô ưu
Cuộc đời cỏ dại hoang vu
Tham lam độc ác rối mù lưới giăng
Ngón tay Phật chỉ dưới trăng
Rừng bao nhiêu lá sánh bằng khổ đau
Con chim vừa mổ trái sầu
Hạt thiền chín rụng áo nâu sân chùa
Tiếng chuông nào thoảng bốn mùa
Đã nghe bánh pháp Đại thừa chuyển luân
Khói trời bàng bạc thanh tân
Đóa tâm sen nở vô ngần tinh khôi
Mặt ao lồng lộng mây trôi
Cửa vô thường mở thảnh thơi sông dài
Gương sen soi bóng Như Lai
Nhụy vàng bông trắng thơm ngoài lá xanh…

NGUYỄN THÁNH NGÃ